

ANDERS M.
ALMGREN

* 1932-02-20

† 2014-05-26

Den tidigare chefredaktören ANDERS M. ALMGREN, Stockholm, har avlidit i en ålder av 82 år. Han sörjs närmast av sonen civilingenjör Johan Almgren och brodern prostens Lars-Olov Almgren.

Anders var son till kyrkoherden Hugo Almgren i Vittinge församling i Uppland och hans hustru folkskollärarinnan Ruth. Fadern dog oväntat 1934. Familjen flyttade då till morfadern och dennes familj i Uppsala där Anders 1950 tog studenten vid Katedralskolan. Han studerade nordiska språk och litteraturhistoria vid Uppsala universitet och tog där en fil. kand-examen.

Anders deltog med liv och lust i det uppsaliensiska studentlivet. Som medlem i Juvenalorden – kännetecknad av sin kvickhet, lärdom och travesti på kulturarvet – fick han utlopp för sin humoristiska och litterära begåvning. Han var också mycket aktiv i studentteatern, där han träffade sin blivande hustru Ingrid Ersson.

I början av 1950-talet skrev han och satte upp revyer i Uppsala på Slottskällan, Gamla Centrum-biografen och även i Stockholm. Publik tillströmningen blev stor och Ingrid kom att medverka som primadonna i flera av revyerna. Anders drev med den tidens kända personligheter på ett vänligt sätt och kallades för "Uppsalas Karl Gerhard".

Anders anställdes i Uppsala som studierektor vid Kursverksamheten. Där arrangerade han kurser och seminarier med kända föreläsare.

År 1960 anställdes Anders på Dagens Nyheters redaktion i Stockholm, som då låg i de gamla Klarakvarteren. 1962 uppfördes DN-skrapan i Marieberg. Vid den festliga invigningen av den 21 våningar höga DN-skrapan skrev Anders en uppskattad hyllningsvisa baserad på slagern "Nu ska vi opp, opp, opp". Anders roade gärna vänner och bekanta med sin vers- och viskonst. Efter en tid på DN gick Anders över till Fackpressbolaget och kom därifrån till Industriförbundet, där han arbetade med information och med tidningen "Industria". År 1971 startade han som chefredaktör tidningen "Vår Industri", som var industrins och näringslivets branschtidning samt mer utvecklad än "Industria". Anders började sedan på Miljö- och energiavdelningen efter att tidningen lagts ned 1976. I samband med kärnkraftsomröstningen 1980 arbetade han för Ja-sidans linje 1.

Anders rekryterades till Jernkontoret år 1981 som chefredaktör för stål- och bergsindustrins anrika tidning Jernkontorets annaler (JkA). 1987 arbetade han om tidningen, som fick namnet Bergsmannen med JkA. Det blev en mer säljande och utåtriktad tidning, inriktad mot gruv-, stål- och metallindustrin. Den blev en stor framgång och annonsintäkterna ökade.

Bergsmannen hade alltid en personbild på framsidan. Det kunde vara en företagsledare, forskare eller någon annan aktuell person, som Anders intervjuade. Rubriken var ofta fyndig, t ex: "SAKAB-chefen – destruktiv men lönsam". Anders gjorde förutom intervjuer även reportage både i Sverige och utomlands, skrev ledare och redigerade artiklar. Arbetet var fritt, men också krävande.

Anders stod också bakom utgivningen av en engelskspråkig utgåva "Nordic Steel & Mining Review", som utkom med ett nummer varje år med början 1987. Detta blev snart årets mest omfattande nummer och distribuerades över hela världen. Han var chefredaktör för Bergsmannen fram till sin pensionering år 1997, men fortsatte därefter fram till 2002 att skriva artiklar för tidningen.

Anders invaldes 1981 i Sancte Örjens Gille och tillhörde sedan år 2000 som Riddare den sjätte länken.

Sancte Örjens Gillens högtidsstämma den 16 april 2015.

Bertil Berg Stefan Ljungberg